

V / 5

GERNICKÝ

únor

2005

ZVONEČEK

Adolf Born

OBSAH

Informace	2
Blahopřání	3
Hlas církve	4
Hrajeme	6
Zpíváme	7
Příspěvky žáků	8
Pro šikovné ručičky.....	11
Pohádka	12
Soutěžní úkoly	15
Vydává: základní škola v Gerníku	
Šéfredaktor, montáž: Mgr. Jana Foldynová	
Spolupracovníci: Josef "Mudra" Bouda, Dana Boudová, pan farář Pálie Veniamin, žáci gernické školy	
Uzávěrka: 24.2.2005 Náklad: 100 ks	

I když to tak venku nevypadá, pomalu se nám blíží jaro a s ním se nám přibližují zajímavé akce.

Bude to vyvrcholení olympiády z českého jazyka pro 7. a 8. ročník. Také žáci zbývajících ročníků se pomalu začnou připravovat na jarní školní a župní kolo. Snad v soutěži s ostatními školami uspějí stejně dobře jako naši starší žáci. Jen se podívejte na výsledky na **str.2**.

Museli prokázat, že ovládají český pravopis a gramatiku a také, že si dovedou poradit se psaním slohových prací. Za úkol měli napsat pohádku podle kresleného příběhu. Jejich díla vám přinášíme na **str.8,9,10**.

Protože se s březnovým vydáním setkáme až po Velikonocích, už nyní Vám přejeme pěkné prožití těchto svátků.

Okénko vítězů

Vítězů bylo stejně, jako je žáků na naší škole.

Jak se to mohlo stát?

Odpověď hledejte v informacích na **str.2**.

Všem blahopřejeme!

CO JE NOVÉHO U NÁS VE ŠKOLE?

Dne 24.ledna jsme uspořádali pro žáky 7. a 8.tříd školní kolo olympiády z jazyka českého.

Do župního kola postoupilo 5 nejlepších žáků, kteří měli největší počet bodů. **Byli to:**

Johana Vrbová(1.místo v 7.tř.), Anna Nedvědová(1.místo v 8.tř.), František Bouda(2.místo v 8.tř.), Václav Bouda (3.místo v 8.tř.), Anna Mašková(4.místo v 8.tř.).

A jak dopadli v župním kole, které se konalo v sobotu 5.2.2005 ve škole J.A. Komenského ve Svaté Heleně?

To se můžete dočíst v následující tabulce.

Umístění	Jméno	Škola	Známka
7.třída			
1.	Kopřiva Štefan	Svatá Helena	9,85
2.	Vrbová Johana	Gerník	9,70
2.	Eliáš Pavel	Svatá Helena	9,70
3.	Mlezyvová Jarmila	Moldova Noua	9,63
4.	Hrůzová Martina	Svatá Helena	9,55
5.	Hamatová Maria	Moldova Noua	8,70
8.třída			
1.	Nedvědová Anna	Gerník	9,92
2.	Bouda František	Gerník	9,87
3.	Rothová Elizabeta	Svatá Helena	9,84
4.	Bouda Václav	Gerník	9,53
5.	Mašková Anna	Gerník	9,45
6.	Švejdová Lucie	Svatá Helena	9,10
7.	Roth Alois	Svatá Helena	8,90

Doufáme, že se všichni tito žáci zúčastní celostátního kola, které je financováno Ministerstvem školství Rumunska a které se bude konat koncem března v Tulci, jak jsme již poznamenali v minulém čísle Gernického Zvonečku.

23.,24. a 25. února bude osmá třída skládat zkušební závěrečné testy z matematiky, rumunského jazyka a zeměpisu.

Na úvodní stránce v okénku vítězů jste se mohli dočíst, že vítězů soutěžních úkolů ZDRAVÉ ZUBY bylo více. Vyhrál ten, kdo se pustil do soutěžení. A to byli poprvé všichni žáci. Každý si něco odnesl. Buď zubní kartáček, zubní pastu či balíček žvýkaček Orbit.

K správnému vyřešení úkolů nám pomohla všem známá paní zubařka Iveta (za svobodna Melíšková), která v Gerníku působila před deseti lety.

Na týdenní návštěvu přijela se svým manželem Filipem. **Přejeme jim plno pěkného do společného života a paní Ivetě děkujeme za čas, který nám věnovala.**

Také děkujeme panu faráři Veniaminu Palie, který nám poskytl finance na zakoupení odměn pro každého žáka.

ÚNOR

Všem, kteří slaví v tomto měsíci narozeniny či svátek, srdečně blahopřejeme.

1.	Út	Johana Nedvědová z čp.117 (63 let)	
2.	St		
3.	Čt		
4.	Pá	Veronika Karbanová z čp.163 (68 let)	
5.	So	Václav Bouda z 8.tř. (14 let)	
6.	Ne		
7.	Po		<i>Veronika</i>
8.	Út	Josef Mašek z 8.tř. (14 let)	
9.	St		
10.	Čt		
11.	Pá	Jan Cizler z čp.40 (68 let)	
12.	So		
13.	Ne	Marie Boudová z čp.4 (65 let) Marie Němečková z 8.tř. (14 let) Marie Fr. Mašková ze 6.tř. (12 let)	
14.	Po	Anna Mašková z čp.4a (91 let)	
15.	Út	Josefína Křešová z čp.183 (70 let)	
16.	St		
17.	Čt	Marie Glazerová ze 7.tř. (14 let)	
18.	Pá	Johana Pešicová z čp.203 (81 let)	
19.	So	Johana Housková z čp.147 (70 let)	
20.	Ne	Ferdinand Mašek z čp.209 (78 let)	
21.	Po		
22.	Út	Štefan Křeš z čp.81 (78 let)	<i>Petr</i>
23.	St		
24.	Čt	Johana Schveinerová z čp.167 (64 let)	<i>Matěj</i>
25.	Pá	Anna Němečková z čp.94 (64 let) Marie Nedvedová ze 3.tř. (9 let)	
26.	So		<i>Dorota</i>
27.	Ne		
28.	Po	Veronika Šrámková z čp.90 (76 let)	

HLAS CÍRKVE

Smysl denní modlitby v měsíci únoru

„Slitováváš se nade všemi, Bože, a nemáš v nenávisti nic z toho, co jsi stvořil; nechceš nás trestat za naše hříchy, protože chceš, abychom se obrátili, a odpouštíš nám, neboť jsi náš Pán a Bůh.“

Srov. Mdr 11,23-24

Denní modlitba Církve:

Věčný Otče, obětuji ti Tělo a Krev, Duši a Božství tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa. Pro jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu. Otče náš... Zdravas Maria... Věřím v Boha... (3x) Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Zamyšlení

S pokorou jako synové Boží, s upřímnou touhou pokání, jsme začali Velikonoční Půst. Proto jsme se poznamenali popelem, symbolem neexistence. Kdyby Bůh neprojevil svou velkou lásku k nám, existence nás lidí by byla v nebezpečí. Ale Boží milost nám byla projevená skrz život, smrt a zmrtvýchvstání Pána a spasitele našeho Ježíše Krista.

Tato doba je „svatá doba “ našeho spasení. Skrz těchto 40 dnů půstu jsme vyzváni vzbudit Boží lásku v nás, abychom překonali, s pomocí Boží, pikle a pokoušení zlého ducha, který se zkouší vkrást do našeho života.

V této době pokání sám Ježíš, Pán, nám dává příklad, jak můžeme odolat nápadům zlého ducha. ON, potom co byl pokřtěn, odešel do pouště, kde strávil čtyřicet dnů v půstu a modlitbě. A v posledních dnech ucítil pokoušení, pokus ďábla. Jeho zbraní je pochybování: „Může-li Ježíš, Syn Boží, zůstat statečný ve svém poslání“ Tuto zbraň použil kdysi i proti Evě a dneska ji používá i proti synům Božím, proti nám. Zlý duch se ptá: „Jsou tito věřící dost stateční ve své víře, nosí v sobě sílu a boží milost? Zkusím je pokoušet, ať vidím, jestli jsou takoví, jak se chlubí.“ Tak přemýšlí Satan.

Ale skrze své učení a příklad vlastního života Kristus Pán je pořád s námi. On doporučuje tři hlavní věci jako silné zbraně proti ďáblu:

1. Modlitbu = osobní svazek s Bohem;
2. Milosrdné skutky = přítomnost lásky Boží v našem životě;
3. Pokání = skrze pravidelnou zpověď, Svátost přijímání a vzdávání všeho, co nás oddaluje od Boha, zachováváme v nás sílu Božské milosti.

Přejeme si, aby v této přípravné době na Týden utrpení a zmrtvýchvstání Pána, skrze duchovní prostředky, které nám Spasitel poskytuje, zapojili do našeho života duch spásy, abychom udrželi živý Boží duch v nás.

Příklad křesťanského života

Považují si způsobu intenzivního života a Boží milosti, kterou nám ukazuje italský mladík. Od všech bylo by důstojné ho následovat.

Budu vám vyprávět epizodu z jeho života. Je řeč o Pieru-Giorgio Frassati. Byl to syn italského velvyslance v Berlíně, student inženýrské fakulty. Žil v těžké době na začátek 20. století. Byl krásný a silný, protože měl ušlechtilé srdce. Jeden jeho kolega o něm psal: „Byl to skromný mladík, plný života. Každé ráno chodil do periferního kostela v Torinu. Před Liturgií se modlil čtvrt hodiny. Potom tichý a spokojený vešel do zákristie, aby se připravil na ministrování. Po Svaté Liturgii chodil navštěvovat staré a nemocné v té čtvrti. Ve skromném oblečení, s taškou na zádech, plný balíků, vešel do chudých domečků a vesele zpíval. Žádný by neřekl, že je syn velvyslance. Lidé mu říkali „Náš Giorgio“. V jeho prostotě a ochotě zářila síla Boží milosti. Ze života Piera-Giorgio Frassati můžeme poznat a naučit se, že opravdovou lásku a sílu člověku nedávají ani studie, ani bohatství, ani jmění, ale opravdová láska k Bohu a k lidem. Toto je cnost Božích dětí.

Liturgický kalendář

Křesťanský Liturgický kalendář je oslava každého roku života našeho Spasitele. Skrze oslavu narození, života, vášně a zmrtvýchvstání našeho Pána, Ježíše Krista a skrze žití v jeho učení po celý rok, my přinášíme chválu Bohu – Trojici Svaté a sytíme se dary našeho spasení, připravujeme se na věčný život. Uprostřed kalendáře je vždy svátek Zmrtvýchvstání Boha. Toto je první a největší svátek naší věrnosti. My opakujeme tuto křesťanskou pravdu v každé Svaté Mši: „ Tvou smrt zvěstujeme, Tvé vzkříšení vyznáváme, na Tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.“ Svátky Velikonoční předchází „Čas velkého půstu“, těch 40 dnů přípravy našeho pokání.

Velký půst začíná s Popeleční Středou. V tento den dostáváme požehnání popelem, jako znamení našeho závazku žít v pokání a v přípravě na Velikonoce.

Tyto tři příklady pokání nám navrhuje sám náš Pán: modlitba, milosrdné skutky a vzdávání hříchů. Všechny tyto tři věci tvoří cestu k vyznání v Boha.

Kristus „Beránek Boží“ je obět k odpuštění našich hříchů. Účast na Svaté Liturgii a přijímání Těla Pána, je pro nás křesťany pramenem našeho vzkříšení.

Křížova cesta: je modlitba velkého půstu. Na jejích zastaveních přemýšlíme nad citem Pána, zkoumáme naše vědomí, přiznáváme naše hříchy a darujeme jim naše pokání. Díky slavení této oddanosti, žijeme v závazku následovat Krista.

Galie Toniamini

HRAJEME

Než se pustíš do hraní první písničky, nauč se hrát notu **vrchní D**.

C#'

Tón C^{#2} zapisujeme do stejné mezery jako vrchní C (nebo C²). Protože je to zvýšený tón, je před notou křížek.

Písnička jako cvičení

Zahrajte si následující písničku.

Horké mazance Anglická lidová

Hrajeme a čteme vrchní D

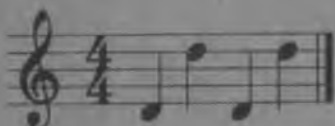

Nezaměňujte vrchní D se spodním D

D²

Položte prsty na flétnu, jako byste chtěli zahrát C^{#2}. Nyní zvedněte ukazováček. To je prstoklad pro vrchní D.

Vrchní D, nebo D², se píše na čtvrtou linku notové osnovy odspodu. Nožka této noty směřuje dolů.

Hrajte výše uvedené takty. Poslouchajte, nakolik spodní a vrchní D zní podobně. Dokážete rozpoznat sluchem, že C^{#2} leží mezi C² a D²?

ZPÍVÁME

KDYBY BYL BAVOROV

Česká (Doprovod: 5)
Mírně rychle

1. Kdy-by byl Ba-vo-rov, co jsou Vod-ňa - ny,
dal bych ti hu-bič-ku na o - bě stra - ny.
A - le že je za vo-dou, za vodičkou stu-de-nou,
ne-dám ti, má mi-lá, a - ni je-di - nou.

2. Kdyby byl Bavorov, co Prachatice,
dal bych ti hubiček na sta tisíce.
Ale že je ...

NA ROZLOUČENÍ

Česká z Chodska (Doprovod: 8)
Živě

1. Na roz-lú-če-ní, mý po-tě-še-ní, po-sta-vím pod ok-ny
máj, ha-by ve-dě-li fa-leš-ný li-di,
že sem já cho-díval k vám, že sem já cho-díval k vám.

2. Panckyj pacholku, puč mi pistolku,
já si dám jednu ranku,
haby veděli falešný lidi,
že sem měl ve vsi holku.

3. Jeničku hezkyj, jen si zavyskyj,
haž ty vod nás pureš,
haby veděli falešný lidi,
že mě věrně miluješ.

4. Ptáček neseje, zpívá vesele, má milá nevdávej se,
jestli ty se vdáš, na mně nepočkáš, uvidíš, ošidíš se.

PŘÍSPĚVKY NAŠICH ŽÁKŮ

O Jeníkovi a Mařence

Mašková Anna, 8.tř.

Jednoho dne se narodily rodině Pažoutovi dvojčátka, byly to holčička a chlapeček. Chlapečkovi dali jméno Jeníček a holčičce Mařenka. Rodiče jim zemřeli, že je měli rádi babička s dědou, tak si je vzali na starost. Léta utíkala, dvojčátka rostla, a že je měli rádi babička s dědou tak každý den jim pekli buchty s mákem a čaj z medu. Mařenka vždy to snědla Jeníčkovi a Jeníček plakal. Děda říkával: „Děti, neperte se vždyť je všeho dost.“ Mařenka vždy byla chytřejší, byla tlustá, veliká a ošklivá.

Jednoho dne babička zemřela, druhý rok i dědeček zemřel, a Jeníček s Mařenku zůstali sami. Mařenka byla líná, nechtěla uklízet, vařit ani dělat na poli. Jeníček to odbyl sám. Když přišel z pole, tak musel vařit, a když uvařil, tak Mařenka mu to snědla a Jeník zůstal hladový.

Jednou byl Jeník na poli, se vrátil domu a Mařenka má rozbitou postel.

Jeník ji vyžene z domova ven a povídá: „Když si líná, tak jdi pryč, a at' už tě nevidím.“ Mařenka začala plakat, šla do vsi a začala brát zvířata a jíst je, brát střechy od domů. Jeníček toho litoval, že ji vyhnal, že proto teď trápí celou vesnici, že Mařenka je líná. Zbourala kostelíček, lidé plakali, nařikali, co si počnou. Jeníček šel ji prosit, aby se vrátila domů, že bude ležet na posteli, a že nebude dělat práci. Mařenka odpověděla: „Nepůjdu domů, ty jsi mě vyhnal.“ Lidé nevěděli, co dělat.

Jednoho dne se sehnala celá ves a začli Mařenku honit s vidlama, hraběma, vše co popadli. Odehnali ji do lesa.

Druhý den se zase vrátila. Malé děti začli po ni křičet: „Bábo posraná, pochcaná, ty mě nechytíš.“ Mařenka je začla honit a křičela: „Á vy potvory, počkejte, já vás chytím“, a Mařenka nemohla je dohonit. Lidé porazili strom a jak Mařenka utíkala, tak se zakopla a upadla, lidé ji rozpárali a vyndali si svá zvířátka a Mařenku zašili, a bylo po všem.

Mařenka se vrátila domů k Jeníkovi, chodila na pole, doma vařila jak hospodyně.

Celá vesnice jí odpustila za to, co jim udělala. Šla pomoct stavět kostelíček, pokrývat domy, a také pomáhala lidem na poli.

To je konec pohádky.

Obrovský zeleňáč

Nedvědová Anna, 8.tř.

Je obyčejná neděle. Lidi, kteří věří v Ježíše, jdou do kostela. Také Marek a Marjánka spolu se svým dědečkem pospíchají, aby nezpozdlili. Mše svatá začala. Občané Svaté Heleny poslouchají faráře, jak káže o životě Krista.

Když vyšli z kostela, bratři Boudovi spolu s dědou, šli domů na oběd. Najedli se, umyli nádobí a dědeček začal vyprávět pohádku. Pohádka se jmenovala O obrovském zeleňáči a takhle začala:

„Když se narodil, byl to malý a milý chlapeček, ale když vyrostl stal se zeleným, ošklivým a také nepřijemným strašidlem. Vysoký byl za pět metrů, tlustý za tři domy a půl kostela a zelený jako ten nejzdravější les. I když celý den jedl lidi, zvířata a ke konci i věci, pořád byl hladový. Občané bojovali s vidlami a kraclama proti strašidlu, ale všechno to bylo zbytečné.

Jednoho dne pán Roth myslel, myslel a pořád myslel, až vymyslel, co myslíte? No ano, máte pravdu. Pán Roth vymyslel pistol. (Nebyl to jako ten dnešní pistol, protože ten nestřílel nebezpečné věci, ale švestky).

„Lidé, pojd'te ke mně domů! Objevil jsem budoucnost,“ vykřikoval Roth. Lidi nechali na straně práci a utíkali za ním. „Co je?“ „Co se stalo?“ „O jaké budoucnosti mluvíš?“ ptali se občané. „O pistolu,“ a ukázal jim báječnou zbraň. Lidé se mu smáli, ale on je překonal a druhý den ráno všichni šli s taškami, které byly plné švestek a stříleli do strašidla.

Zeleňáč nebyl hloupý a jak lidé stříleli švestky, tak on je jedl. Snědl jich tolik, že byl celý modrý, lehl si na zem, povídá, „Eee, eee, eee“ a začal zvracet. Všichni lidi, který před týdnem spolkl, tak teď vyšli po jazyku ven. Lidi ho probodali s vidlami a zeleňáč zemřel.

Od toho času všichni občané Svaté Heleny zůstali malí, ale šťastní a moudří.“

Dědeček skončil pohádku a děti byli velmi rádi, že také pochází z Heleny, kde jsou lidé tak odvážní.

O malém Pepovi

Bouda František, 8.tř.

Byla jednou jedna malá zem. Zem, v které všichni lidé se porozuměli a nikdy se nehádali, také v té zemi nebyla nikdy válka. Bydleli v té zemi také dva manželé, kteří čekali na svět své první dítě.

Jednoho dne ale do země nastalo zlo, vkročil do země zlý obr, začal lidem rozbíjet domy, žrát zvířata a říkal: „Já jsem váš král, já obr!“ Toho dne se taky narodil manželům chlapec a dali mu jméno Pepa.

Celá zem vypadala ohromně, domy rozbité lidé a zvířata mrtví.

V zemi se sehnala hromada mužstva, ozbrojený vidlema, sekerami a dalšími takovými zbraněmi. Ale nadarmo obr se jim smál, nabil jim jednou rukou, hromada z nich pomřela, mezi mrtvými byl taky Pepův otec.

Lidé se museli předat obru a pro něj dělat.

Po několik letech, když Pepa vyplnil deset let, jeho maminka opozdívala domů od obra, byl večer, Pepa se bojí, rozmýšlí se, že půjde pro maminku k obru. Když přijde k obrovému hradu, chytne strach, celí se třepe. „Haf! Haf!“ slyší se pes, strachy Pepa vltne do hradu, ale jak zavře dveře něco slyší, někdo silně dýchá, jde dál až přijde před obra. „Kde je má maminka?“ zeptá se ho, obr mu odpoví: „Copak, já vím?“ Říká se, že se tu živilo lépe, když si tady nebyl, proč nenecháš lidi, aby se starali o svůj život?“ zeptá se Pepík. „Kdyby lidi šli po svém, tak já bych musel umřít, co bych jedl?“ odpoví obr. „Kdybys pomohl lidem, oni by se ti odplatili, rozmysli si to, toho přepychu stejně by sis nasýtil.“ řekl Pepa obrovi a pak odešel domů, maminka byla ještě pro něco pro Pepíka a pospíchá domů, setkali se po cestě.

Druhý den obr přišel k Pepovi a povídá: „Pepo, rozmyslel jsem si to, co jsi povídal včera, bylo by to lepší pomáhat lidem.“

Obr začal pomáhat lidem, nechtěl už aby mu sloužili, bylo to o mnohem lepší.

Obr a Pepa byli moc velký kamarádi a když Pepa vyrost pomáhali spolu lidem.

Zlý Obr

Vrbová Johana, 7.tř.

Kdysi dávno před dávnými časy v jedné male vesničce žili moc dobří lidé. Vystavěli si kostel, každý měl svou zahrádku, okolo cestiček kytičky, no prostě si o svou vesničku pečovali. Ta jejich vesnička se jmenovala Nápady.

Jednoho dne se doradili, že si musí vybrat nějakého krále. Tak se to ohlásilo po vesnici, všichni lidé se setkali a dohodli se, že králem bude neučenější muž, který je na vesnici. Ale u nich nebyl žádný učený, protože u nich nebyla škola, ale ten nejchytřejší byl nejlepší a nejbohatší, tak si vybrali Šmacht'alka, tak se jmenoval budoucí král.

Všichni lidé se dali do práce a za půl roku mu vystavěli hrad. „Ale jak bude král panovat bez královny?“ zeptal se jeden z lidí. „No vždyť každý král musí mít jednu královnu.“ odpověděl druhý a najednou všichni začali křičet: „Král má mít královnu!“

Druhý den král šel si vybírat nevěstu. „Pane králi nechcete mně?“ řekla jedna z žen. „Ty jsi ošklivá,“ řekl král a tak všem říkal, že jsou ošklivé, ba že jsou pro něj moc chudé, a že jsou moc starý.

Vždyť každý z nás ví, že král nechce ani chudou ani ošklivou, ale jenom ty nejbohatší, nejhezčí, ale v té vesnici žádná taková nebyla. Tak šel král do jiné vesnice si vybrat. Druhý den přišel z nějakou ošklivou s roztrhanými hadrami, ale ta prý se mu líbila. V jednom domečku stařeček svým dětem vyprávěl, že jednou jeden král si taky vybral nevěstu z druhé vesnice a ona ho pak zabila. Tak žili několik týdnů spolu v lásce až jednoho dne královna vařila něco na kotli. Král si jí zeptal: „Co pak tam vaříš, milá ženo?“ „Vařím, ti takovou zelenou kávu, která tě promění v krásnějšího a mocnějšího krále.“ Král celý šťastný, co mu jeho žena vaří.

Když to uvařila, honem to vypil a vyšel ven. Jen že to nebyla žádná káva, aby byl mocný, ale aby se z něj stal obr. Všichni lidé začali křičet: „Utíkejte, náš král se stal obrem!“ Rozbil kostel, domy všechno, co mu bylo v cestě. Posmíval se lidem, bil koně podkud' všechno nerozbil.

Jenže lidé se nenechali, vzali vidle, hrabě, lopaty, podavky, všechno co měli a šli na něj. Vyhnali ho až na největší kopec a tam ho pustili dolu, aby se zabil, a opravdu zemřel. A pak se měli rádi, žili šťastni a víckrát žádného krále nechtěli.

Velký Obr

Bouda Václav, 8.tř.

Jednoho krásného dne všichni lidé okolo hradu Anglického lorda oslavovali, protože jejich lord vyplnil 55 let.

Zábava trvala od rána až do večera. Najednou se přišmoural nějaký obrovský obr. Všichni si ho polekali a schovali se, aby je velký obr nesnědl. Ten obr byl tak velký že když kopl s jednou nohou do nějakého domu, tak to rozbíjela všechno. Trvalo, trvalo a obr nechtěl odejít z hradu, tak všichni lidé si sehnali a radili se, že mu udělají nějakou past.

Mysleli všichni, ale žádný nemohl nic vymyslet. Najednou nějaký malý chlapec jménem Jarosík vykřikl: „Já vím jak to uděláme.“ Lidé se ho hned ptali, jak. Jarosík řekl: „Uděláme takovou vyplněnou ovci s pálivou paprikou a on až to uvidí, tak jí hned sní.“ Všichni souhlasili.

Druhý den ovci postavili na trávu, a jak obr vstal tak jí hned zahlídl a utíkal jí sníst. Chytnul jí jednou rukou a ovce už nebyla. Žvýkal kolik žvýkal a najednou mazal tam odsud. Opravdu všichni byli rádi, že se toho obra zbavili a zábava pokračovala.

A od toho dne se žádný obr netroufnul do jejich režimu.

A tak žili šťastni a veselí až do smrti.

Kresba křídou namočenou v barvě

Co potřebujeme?

Barevnou křídu, 1 lžičku bílé temperové barvy, víčko od sklenice, tmavý nebo přímo černý papír.

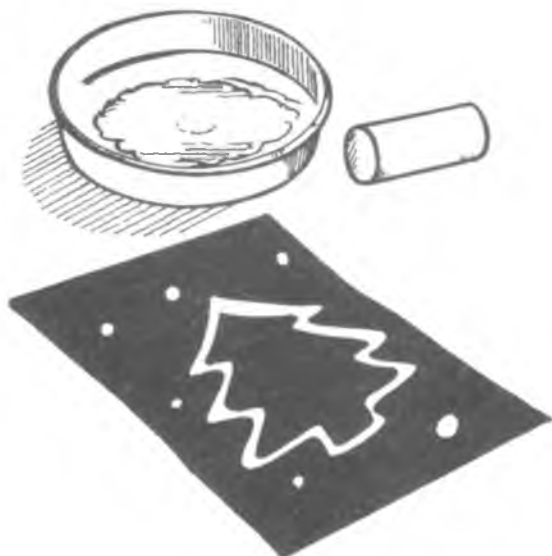
Jak na to?

Temperovou barvu dej na víčko a rozmíchej ji.

Konec křídou namoč do barvy.

Na připravený tmavý papír začni kreslit. Čára bude uprostřed barevná a po okrajích bílá.

Můžeš vyzkoušet kresbu s bílou křídou a barevnou temperou. Nezapomeň, že musí být barvy světlé, aby byly na tmavém papíru dostatečně výrazné!

Vitrážové sušenky

Co potřebujeme?

1/3 hrníčku rostlinného tuku, 1/3 hrníčku cukru, 1 vejce, 3 hrníčky mouky, 1/2 lžičky jedlé sody, 1 lžičku soli, 2/3 hrníčku medu, rozdrčená lízátka nebo tvrdé bonbony, plech na pečení vyložený alobalem, vyhřátou troubu.

Jak na to?

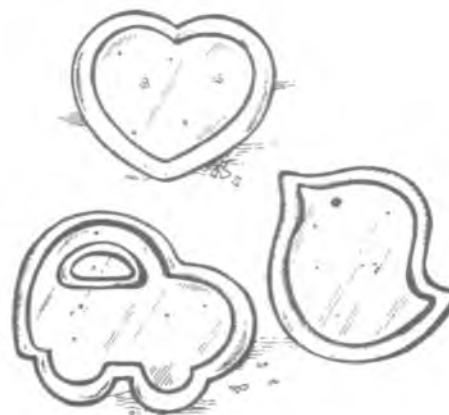
Ze všech příměsí, kromě drcených bonbonů, umíchej rukama v míse těsto. Z části řádně vypracovaného těsta vyválejí váleček tlustý asi 6 mm - ten bude na orámování sušenek.

Ze zbytku těsta vytvaruj na alobal sušenky, ve tvaru srdíček, koleček atd. Každou sušenku olemuj tenkým válečkem a jeho okraje řádně spoj.

Vnitřky olemovaných sušenek až povrch posyp drcenými bonbony.

Peč ve vyhřáté troubě asi 10 minut.

Vytáhni plech z trouby, nech sušenky vychladnout a pak je teprve odlupuj z alobalu.

Tabule modrá jako nebe

Byl jednou jeden chlapeček a ten se jmenoval Valentýn. Měl rád svého dědečka, který věděl všechno na světě, a pak sluníčko, modrou oblohu, červené tulipány a žlutého kanárka, který zpíval od rána do večera.

Ale každý večer sluníčko zapadlo, kanárek přestal zpívat a dědeček usnul. A to neměl Valentýn rád. Říkal si:

Den je hezký, ale noc se mi ani trochu nelíbí, v noci nesvítí sluníčko, kanárek nezpívá, dědeček nic nevypráví, v noci je tma a smutno, v noci může kanárka sežrat kočka a co potom?

Jednou ráno řekl Valentýn kanárkovi:

Jestli pak víš, že jsem už velký chlapec a že musím do školy? Měj se tady hezky, dej si pozor na kočku, a šel.

Posadili ho do první lavice až k samé tabuli, a když se Valentýn na tu tabuli díval, říkal si, proč je tak černá, je mi z ní smutno a chce se mi spát.

Co to, Valentýne, řekla paní učitelka, pročpak zavíráš oči?

Nevím, čím to je, řekl Valentýn, ale když se dívám na tu černou tabuli, je mi smutno a chce se mi spát.

Teď nemůžeš spát, řekla paní učitelka, teď budu na tabuli malovat samé zajímavé věci, dávej pozor. A vzala křidu a namalovala na tabuli jedno kolečko a pak dvě kolečka a nakonec tři kolečka. Jendo kolečko a dvě kolečka jsou tři kolečka, řekla paní učitelka, líbí se ti to, Valentýne?

Líbí, řekl Valentýn, ale kdybyste malovala kanárky, bylo by to ještě hezčí.

Prosím, řekla paní učitelka, smazala kolečka, namalovala jednoho kanárka, pak dva kanárky a nakonec tři kanárky.

A Valentýn byl velice spokojen, kanárci se mu líbili, jeden byl hezčí než druhý, tolik kanárků pohromadě Valentýn ještě nikdy neviděl, usmíval se a myslel si, to je dobře, že sedím v první lavici, aspoň je vidím tak zblízka.

A nyní půjdeme dál, řekla paní učitelka, kanárky smažeme a namalujeme si něco jiného, a vzala hadr a houbu a chtěla kanárky smazat.

Proč byste mazala tak krásné kanárky, křičel Valentýn, protože se hrozně lekl, nechte je, nic vám přece neudělali.

Takhle nemůžeš křičet, řekla paní učitelka, jsi ve škole, musíš se chovat slušně. Kanárky smažeme, abychom mohli malovat něco jiného, škola je škola.

A opravdu smazala kanárky a namalovala čtyři jablka. Pak smazala čtyři jablka a namalovala pět velkých tulipánů a nakonec smazala pět velkých tulipánů a namalovala šest jabloní.

Jak je to možné, přemýšlel Valentýn, na tabuli je tolik věcí a za chvíli tam není nic a pak je tam zase tolik jiných věcí a pak tam zase není nic, kam se to jenom poděje?

Ať mi nikdo nepovídá, že se to jen tak smaže, říkal si Valentýn a schválně vzal o přestávce hadr a houbu, zkusil z nich vytrást a vyždímat kanárky a tulipány, ale marně.

Kde jinde mohou být než v tabuli, řekl si Valentýn, a když byla třída prázdná šel k tabuli, položil na ni ucho a představte si, opravdu slyšel jakoby v dálce zpívat kanárky.

No tohle, řekl si, musím se na to zeptat dědeček, který ví všechno.

A když přišel domů, řekl dědečkovi:

Jak je to, prosím tě, možné, že se do tabule vejde tolik kanárků, koleček, jablek a tulipánů?

Proč ne, řekl dědeček, na tom není nic zvláštního. Kdybys věděl, z čeho je se tabule dělají, vůbec by ses tomu nedivil.

Tabule jsou přece ze dřeva, řekl Valentýn.

To si myslí všichni, řekl dědeček, ale není to žádná pravda. Tabule se dělají z noční oblohy. Podle pravítka se vykrojí kus tmy a tabule je hotová. A pak na ni můžeš napsat a namalovat, co chceš, všechno se v ní ztratí jako v noci.

Aha, myslel si Valentýn, proto se mi chce spát, když se dívám na tabuli, a proto je mi ve škole někdy smutno.

A hned druhý den řekl Hubertovi, který s ním sedí v lavici:

Hádej, kam se ztratí všechno, co se na tabuli namaluje?

Smaže se to, řekl Hubert.

Houby s octem, řekl Valentýn, je to tam, jenomže to ve tmě nevidíš.

Tiše, řekla paní učitelka, namalujeme si dnes další hezké věci, dávejte dobrý pozor. A vzala křídu a namalovala sedm koček a potom osm velikých parních válců s komíny.

To je nadělení, pomyslel si Valentýn, teď to všechno smaže a kočky v té tmě sežerou kanárky a parní válce polámou všechny krásné tulipány ze včerejška. Něco se musí stát, honem.

Huberte, řekl potichu, po vyučování půjdu k tabuli a ty mě smažeš, rozumíš?

Hubert byl dobrý kamarád, nedal se dvakrát pobízet, po vyučování Valentýna smazal, ale pak se lekl, když viděl, že Valentýn opravdu nikde není.

Kde jsi, prosím tě, nikde tě nevidím, volal na Valentýna a z tabule se ozvalo:

Kde bych byl, jsem v tabuli, je tady tma jako v pytli, namaluj, prosím tě, baterku a smaž ji, než o něco zakopnu.

Hubert tedy namaloval baterku a smazal ji a Valentýn v tabuli řekl, děkuji, už je to lepší.

A pak Hubert slyšel, jak Valentýn v tabuli hvízdal údivem a pak už nic. Počkal ještě chvíli a pak šel domu, protože měl hlad.

A Valentýn stál zatím hluboko ve tmě tabule, svítil si baterkou a rozhlížel se kolem. Bylo to hrozné. Po zemi plno rozmačkaných jablek a tulipánů, po kterých jezdily parní válce sem a tam, vrážely do sebe, až byly celé otlučené, a mezi tím běhaly kočky a honily kanárky, kteří postrašeně pípali a poletovali z jedné jabloně na druhou.

Ale to nebylo všechno, bylo tam plno jiných věcí, žirafy a parníky, židle a klobouky, písmena a číslice, letadla a boty a taky malé namalované děti a velké namalované děti a vlaštovky a kopretiny, klokani a hrušky a kartáčky na zuby, autobusy, všechno v hrozném nepořádku.

Kde se to všechno vzalo, podivil se Valentýn.

Tohle je tady z loňska, řekly namalované děti a ukázaly na žirafy, a tohle z předloňska, a ukázaly na kopretiny, a my jsme tady tři roky, je to stará tabule.

Takhle tady nemůžete zůstat, je tady tma a vlhko od houby, je to nezdravé, kazíte si oči, máte bledou barvu, potřebujete slunce a modrou oblohu, řekl Valentýn, podívejte se na ty kopretina, jak vadnou. Pomozte mi chytit kanárky a vyvedu vás odtud, mám baterku.

A děti mu pomohly chytit kanárky, Valentýn si je dal opatrně do kapes a pak všechno, co bylo v tabuli, vyvedl ven do třídy mezi lavice, zhasl baterku a díval se, jak všichni přivírají oči proti slunci.

Tak, řekl Valentýn, a teď půjdeme za paní učitelkou, musím ji něco říct.

A šli po ulici k domu, kde bydlela paní učitelka, byl to dlouhý průvod, samé zvláštní věci, jaké se obyčejně v průvodech nevidí, lidé se zastavovali a ptali se Valentýna, co má být, a Valentýn na ně volal, tohle všechno bylo v tabuli, bylo to tam skoro tři roky, a lidé volali, to by snad nemělo být, s tím by se mělo něco udělat, ale co?

A Valentýn řekl, počkejte, zeptám se dědečka, ten něco vymyslí, a dědeček opravdu něco vymyslel, šel s Valentýnem, a když přišli k paní učitelce, řekl:

Noc nemá nikdo rád, černé tabule jsou smutné, když se na ně děti dívají, chce se jim spát, proč by se tabule nemohly dělat z modré oblohy, všechno by bylo jiné, všechno by bylo veselejší, co tomu říkáte?

A lidé volali, to je přece nápad, proč by tabule nemohly být krásně modré, a paní učitelka pokrčila rameny a řekla:

Když to říká Valentýnův dědeček, budou tabule modré.

A dědeček vytáhl z kapsy nůž, půjčil si pravítko a vykrojil z oblohy veliký modrý čtverec s kouskem sluníčka, s kouskem bílého mráčku a třemi vlaštovkami, které létaly po tabuli z rohu do rohu, a děti volaly, jedna vlaštovka a dvě vlaštovky jsou tři vlaštovky, a byly samý žert a samý smích a nikomu se nechtělo ani trochu spát.

(Z knihy Miloše Macourka *Pětka z přírodopisu & jiné macourkoviny*)

SOUTĚŽNÍ ÚKOLY

D: pro žáky 1. a 2. tř.

B: pro žáky 5. a 6. tř.

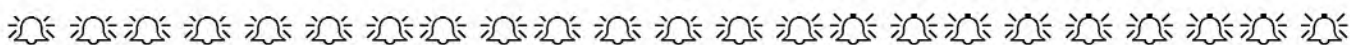
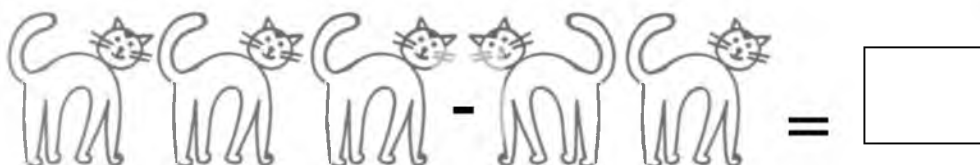
C: pro žáky 3. a 4. tř.

A: pro žáky 7. a 8. tř.

D Paní učitelka nakreslila na tabuli do každé řady jeden obrázek obráceně. Najdeš ho? Všechny obrázky vybarvi, jen ten jeden nech nevybarvený. Vypočítej příklady!

Kolik nakreslila paní učitelka na tabuli zvířátek? Číslo zapiš do rámečku.

C Paní učitelka chtěla vyzkoušet děti, zda dobře vidí a zda umí písmenka. Žáci měli zakroužkovat skupiny písmen, které jsou stejné s první skupinou na řádku. Dívej se pozorně!

qpd pdq dqp qpd qdp qpd pdq dpq qdp qpd qdp qpd pqd pqd dqp ppq qqp dpq qdp qpd qdp
 hhkk kkhk hkhk hkhk khkh hkkh khkh hkhk hkhk hkhk hkhk hkhk hkhk hkhk hkhk hkhk hkhk
 SZCS CSZS ZSCS SZCS SZCS SZCS SZCS ZSCS ZSSC CSZS SZCS CZSC SZCS ZZSS ZSSC CSZS SZCS CZSC ZSSC CSZS
 pqbd pdqp bdpq pqbd qpdb qpbd pqbd bqpq dbqp pqbd pqbp pqbd pqbd ppqb dbqp pqbd
 nnuu uunn nnuu unun nnuu uunn unun nnuu uunn unun nnuu unun nnuu unun nnuu uunn
 klhk khkh hklk hklk lkhk hklk hklk hklk hklk hklk hklk hklk hklk hklk hklk hklk hklk
 ZZSSZ SSZSZ SSZSZ ZZSZZ ZSZSS SZZZS ZZSSZ SZSZS ZZSSZ SZZZS ZZSSZ SZSZS ZZSSZ

V pohádce vystupují dva chlapci. Dopiš jejich jména na správná místa v části abecedy. Abecedu doplň a vymysli k písmenům vlastní jména. **Vynechej písmena CH, Ň, Q, Ř, Ť.**

H _____, _____, **J** _____,
 _____,
 _____,
R _____, **Šárka** _____,
 _____, **V** _____.

B Dovedeš vyřešit tyto příklady? Víš, které barvy vzniknou jejich smícháním?
Vybarvi políčka se jménem barvy, výsledek je na tobě.
(Zkus si namíchat temperové barvy!)

žlutá	+	modrá	=			
žlutá	+	červená	=			
červená	+	žlutá	+	modrá	=	

 Změř rozměry tabule v 8.tř. a tabule v 6.tř.
Která má větší obsah(aria)?

6. třída	a=		b=		8. třída .třída	a=		b=	
-----------------	----	--	----	--	------------------------	----	--	----	--

Obsah _____

Obsah _____

A K rčením se slovem **NEBE** zkus přiřadit správné vysvětlení.

1) BÝTI V SEDMÉM NEBI 2) KOUKÁ NA NÁS Z NEBE 3) SNÉST NĚKOMU MODRÉ Z NEBE 4) OBJEVIL SE, JAKO KDYBY SPADL Z NEBE 5) KOUKAL JAKO Z NEBE SPADLÝ	a) NÁHLE SE OBJEVIL b) DÍVAL SE NECHÁPAVĚ c) BÝTI NA VRCHOLU BLAHA d) UDĚLAT PRO NĚKOHO COKOLIV e) JE NEBOŽTÍK

Řešení _____

DOBROU NOC

Adolf Born